

TABLE DES MATIÈRES

Première partie: Le texte littéraire et l'oeuvre littéraire

I.	«Texte» — «oeuvre»: la relation entre ces deux notions dans des conceptions traditionnelles; les limites de leur identité. Le plan linguistique et extra-linguistique de l'oeuvre.	11
II.	Les conséquences négatives de la définition linguistique du texte. Les rapports entre le plan linguistique et extra-linguistique de l'oeuvre. Le problème de la cohérence du texte: un ou plusieurs textes d'une même oeuvre? Le caractère schématique du texte — la conception de R. Ingarden.	14
III.	Le caractère schématique du texte — les conceptions de la sémiologie structurale. La notion de «texte extra-linguistique». La «grammaire» de l'oeuvre prise dans sa totalité. La pluralité et la diversité des codes («langues») de l'oeuvre (J. Lotman).	17
IV.	La relation entre les plans de l'oeuvre et la relation entre ses «langues» (codes) différentes: 1) du point de vue de l'«école de Tartou» (J. Lotman: l'oeuvre en tant que système modélant secondaire); 2) du point de vue des structuralistes français (R. Barthes: le modèle «homologique» de l'oeuvre).	22
V.	Le modèle génératif (transformationnel). Les conséquences des propositions de V. Propp, A. J. Greimas. La structure profonde et superficielle du texte extra-linguistique et du texte linguistique (les relations transformationnelles réciproques). Le texte nucléaire hypothétique (texte-intermédiaire).	27
VI.	Le modèle segmenté de l'oeuvre. Le problème de la cohérence du texte linguistique. Le texte en tant qu'ensemble (<i>corpus</i>) de textes homogènes. Les genres de textes complexes et le caractère des liens fondamentaux. La segmentation fondamentale. Le rôle des facteurs extra-linguistiques. Le segment homogène fondamental comme l'unité de l'analyse linguistique du texte. Son union avec le problème de la structure acoustique du texte (l'unité de base).	35

Deuxième partie: Textes graphiques et acoustiques

I.	Le problème du caractère phonique des phénomènes linguistiques; le texte graphique en face de ses réalisations phoniques — l'examen des conceptions de la linguistique et de la théorie de la littérature. L'esquisse d'une typologie préparatoire.	49
----	---	----

II.	Les textes qui n'admettent pas l'actualisation acoustique (premièrement «bas»). Le simultanément syntaxique mono- et polyphonique. L'adaptation de la règle de commutation. Les variantes et les invariants d'actualisation.	61
III.	Les textes virtuellement acoustiques (l'actualisation acoustique obligatoire). Les codifications de système (aprioristes) et les codifications momentanées des phénomènes typiquement phoniques.	68
IV.	Les stylisations littéraires des énoncés en principe acoustiques. Le problème du <i>skaz</i> et des genres similaires. Les sous-codes graphiques et acoustiques de la langue. Le problème des facteurs linguistiques décidant de l'appartenance des textes au sous-code graphique ou acoustique. Le rôle limité de la couche phonologique.	77
V.	La sphère prosodique du texte — son caractère phonologique et sa relation avec formes graphiques et acoustiques de la manifestation du texte.	84
VI.	Le rôle de la prosodie dans la formation de la structure du texte. Le caractère virtuel des phénomènes prosodiques dans le texte graphique. Les facteurs prosodiques décidant de la classification des textes (dans le sous-code graphique ou bien acoustique).	95
VII.	Le principe de la classification des textes: la situation co-donnée de communication. L'esquisse d'une typologie générale des textes, compte tenu du degré de leur caractère virtuellement «haut».	101
VIII.	Le rapport entre les types particuliers des textes et les formes, graphiques et acoustiques, de leur manifestation. Les énoncés de base (pré-littéraires) et leurs dérivés littéraires.	109
Troisième partie: Actualisation et problème de la segmentation du texte		
I.	L'actualisation du texte narratif en prose (sans règles supplémentaires d'actualisation). La segmentation du texte comme règle principale de son actualisation. La segmentation du texte et sa structuration.	115
II.	Le problème de la segmentation du texte dans des conceptions théoriques et dans des analyses pratiques.	121
III.	La divergence entre le démembrement syntaxique et prosodique du texte. L'insuffisance des indices grammaticaux formels.	133
IV.	La segmentation du texte au niveau des configurations métagrammaticales. Le rôle des signes de ponctuation. L'ambiguïté de signaux graphiques de la segmentation.	141
V.	Les facteurs formels (syntaxiques) de la segmentation (au niveau des phrases). Les syntagmes principaux et les syntagmes minimums de différents degrés.	152
VI.	Les indices sémantiques de la segmentation. La structure informative du texte et de la phrase. Le problème de la «segmentation actuelle». Le problème de la cohérence du texte. Les «strophes en prose» — unités polyphrases du texte cohérent. L'esquisse d'une typologie des «strophes» d'après les principes de leur cohérence.	158

VII.	167
Le problème de la segmentation actuelle; la perspective fonctionnelle de la phrase; thème — rhème et <i>datum</i> — <i>novum</i> . L'union de la structure thématique—rhématique avec l'ordre linéaire des phrases. L'ainsi-nommé ordre expressif. Le problème de l'accent de phrase. Les exemples des analyses complètes des «strophes» du texte en prose.	
VIII.	183
La structure grammaticale et la structure informative de la phrase. La phrase et l'unité fondamentale du texte actualisé. Le problème des syntagmes principaux avec la prédication implicite («latente»).	
IX.	189
Les facteurs situationnels et paralinguistiques de la segmentation et de l'actualisation du texte.	
X.	192
Conclusions	
Bibliographie (ouvrages cités et mentionnés)	193

PRZEGLĄD TREŚCI

Część pierwsza: Tekst literacki a utwór literacki

- I. 11
«Tekst» — «dzieło»: stosunek obu pojęć w ujęciach tradycyjnych; granice ich tożsamości. Językowy i ponadjęzykowy plan dzieła.
- II. 14
Negatywne konsekwencje lingwistycznej definicji tekstu. Problem związków między językowym a ponadjęzykowym planem dzieła. Jeden tekst dzieła, czy wiele tekstów jednego dzieła? — problem spójności tekstu. Schematyczny charakter tekstu — koncepcja R. Ingardena.
- III. 17
Schematyczny charakter tekstu — koncepcje semiologii strukturalnej. Pojęcie «tekstu ponadjęzykowego». «Gramatyka» dzieła jako całości. Wielość i różnorodność kodów («języków») dzieła.
- IV. 22
Związek między planami dzieła a związek między jego różnymi «językami» (kodami): 1) stanowisko «szkoły dorpackiej» (J. Lotman: dzieło jako wtórny system modelujący); 2) stanowiska strukturalistów francuskich (R. Barthes: «homologiczny» model dzieła).
- V. 27
Model generatywny (transformacyjny). Konsekwencje propozycji V. Proppa. A. J. Greimas. Struktura głęboka i powierzchniowa tekstu ponadjęzykowego oraz tekstu językowego (wzajemne związki transformacyjne). Hipotetyczny tekst jądrowy (tekst-pośrednik).
- VI. 35
Segmentacyjny model dzieła. Problem spójności tekstu językowego. Tekst jako zespół («korpus») tekstów jednorodnych. Rodzaje tekstów złożonych oraz charakter związków nadrzędnych. Segmentacja podstawowa. Integracyjna rola czynników ponadjęzykowych. Podstawowy segment jednorodny jako jednostka lingwistycznej analizy tekstu. Związek z problemem struktury akustycznej tekstu (jednostka bazowa).

Część druga: Teksty graficzne i akustyczne

- I. 49
Problem fonicznej natury zjawisk językowych; tekst graficzny wobec swych realizacji fonicznych — przegląd stanowisk językoznawstwa i teorii literatury. Próba wstępnej typologii.
- II. 61
Teksty nie dopuszczające aktualizacji akustycznej (prymarnie «ciche»). Symultaneizm syntaktyczny jedno- i wielogłosowy. Adaptacja reguły komutacji. Warianty i inwarianty aktualizacyjne.

III.	68
Teksty wirtualnie akustyczne (obligatoryjna aktualizacja akustyczna). Kodyfikacje systemowe (aprioryczne) oraz kodyfikacje momentalne zjawisk typowo brzmieniowych.	
IV.	77
Literackie stylizacje wypowiedzi z zasady akustycznych. Problem skazu i gatunków pokrewnych. Graficzne i akustyczne subkody języka. Problem czynników językowych decydujących o przynależności tekstów do subkodu graficznego lub akustycznego. Ograniczenie roli warstwy fonologicznej.	
V.	84
Prozodyczna sfera tekstu — jej fonologiczna istota oraz stosunek do graficznych i akustycznych form manifestacji tekstu.	
VI.	95
Rola prozodii w kształtowaniu struktury tekstu. Wirtualny charakter zjawisk prozodycznych w tekście graficznym. Prozodyczne czynniki systemowej dyferencjacji tekstów.	
VII.	101
Podstawowa zasada systemowej klasyfikacji tekstów: współdana sytuacja komunikacyjna. Próba ogólnej typologii tekstów ze względu na stopień ich wirtualnej «głośności».	
VIII.	109
Stosunek poszczególnych typów tekstów do graficznych i akustycznych form swej manifestacji. Wypowiedzi podstawowe (przed-literackie) a ich literackie derywaty.	
Część trzecia: Aktualizacja akustyczna i problem segmentacji tekstu	
I.	115
Aktualizacja tekstu narracyjnego prozą (bez dodatkowych reguł aktualizacyjnych). Segmentacja tekstu jako główna reguła jego aktualizacji. Segmentacja tekstu a jego ustrukturuwanie.	
II.	121
Problem segmentacji tekstu w ujęciach teoretycznych i w praktyce badawczej.	
III.	133
Rozbieżności między syntaktycznym a prozodycznym rozczłonkowaniem tekstu. Nie-wystarczalność formalnych wskazówek gramatycznych.	
IV.	141
Segmentacja tekstu na poziomie układów metasyntaktycznych. Rola interpunkcji. Wieloznaczność graficznych sygnałów segmentacji.	
V.	152
Formalne, tj. syntaktyczne czynniki segmentacji (na poziomie zdań skończonych). Syntagmy podstawowe i syntagmy minimalne różnych stopni.	
VI.	158
Semantyczne wyznaczniki segmentacji. Struktura informacyjna tekstu oraz zdania. Problem tzw. aktualnego rozczłonkowania. Problem spójności tekstu. «Strofy prozatorskie» — jednostki wielozdaniowe tekstu spójnego. Próba typologii «strof» według zasad ich spójności.	
VII.	167
Problem aktualnego rozczłonkowania; funkcjonalna perspektywa zdania; temat — remat a <i>datum</i> — <i>novum</i> . Związek struktury tematyczno-rematycznej z linearnym porządkiem zdań. Tzw. «szyk ekspresywny». Problem akcentu zdaniowego. Przykłady całościowych analiz «strof» tekstu prozą.	

VIII.	Struktura gramatyczna a struktura informacyjna zdania. Zdanie a podstawowa jednostka tekstu zaktualizowanego. Problem syntagm podstawowych z predykcją implicytną («ukrytą»).	183
IX.	Sytuacyjne i parajęzykowe wyznaczniki segmentacji i aktualizacji tekstu.	189
X.	Wnioski końcowe.	192
Bibliografia	(prace cytowane i wzmiankowane)	193